

Redacția, Administrația,
și Tipografia
Brașov, piața mare Nr. 29.
Serioși refuzăm să se
primesc. — Manuscrisurile nu se
returnează.
INSEDATE se primesc la Admi-
nistrația în Brașov și la ur-
mătoarele Birouri de anunțuri:
In Viena: M. Dukas, Heinrich
Mehel, Rudolf Mosse, A. Oppelitz
Nachfolger; Anton Oppelitz, J.
Zimmeler; In Budapesta: A. F.
Guldberg, Bekium; In
București: Agence France, In-
staurate de Roumanie; In Ham-
burg: Karoyn & Lehmann.
Prețul inserțiilor: o soră
garmond pe o coloană 6 st. și
60 cr. timbru pentru o publi-
care. Publicări mai dese după
tarifă și învoiață.
Reclame pe pagina a 6-a o
soră 10 cr. sau 80 bani.

GAZETA TRANSILVÂNIEI.

A N U L I X.

„Gazeta” iese în săptămânii.

Abonamente pentru Austro-Ungarie:
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminică 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminică 5 franci.
Se primumă la toate oficiile
poștale din țară și din afară
și la dd. colecători.
Abonamentul pentru Brașov
administrației, piața mare,
târgul Inului Nr. 80 etajul
I.: pe un an 10 fl., pe șase
luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr.
Cu dusul în casă: Pe un an
12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe trei luni
3 fl. Un exemplar 5 cr. v. a.
seu 15 bani. Atât abonamen-
tele cât și inserțiile sunt
a se plăti înainte.

Nr. 246.

Brașov, Mercuri 5 (17) Noembrie

1897.

Delegațiunile.

Astăzi se intrunesc delegațiunile în Viena. Forțe întârziat, din cauze, pe care prea bine le cunoaștem. A sperat guvernul din Viena, că va pute face să se rezolve cestiunea prelungirii provisorice a pactului cu mai mare ușurință. Dér până astăzi, precum scim, lucrul n'a ajuns mai departe decât până la prima cetire a proiectului de lege respectiv.

De aci până la primire este înca un drum lung, care anevoie va fi parcurs mai iute, fiind-că acum Reichsrath-ul ține ședințe paralel cu delegațiunile.

Din pricina acesta delegațiunile vor fi constrinse să între în discușiunea bugetului cheltuelilor comune, fără ca să fi încă hotărât în ce raport au să contribuie ambele state la acoperirea acestor cheltueli.

Nici până acuma delegațiunile n'au avut vre-o înfringere remarcabilă asupra mersului lucrurilor în monarhia. Ele s'au înfățișat tot-deuna ca ceea-ce sunt, nisece mașini de votare, cari afară de această prosaică problemă a lor, mai aveau să fiă semnul exterior al dualismului.

Se crede, că ședințele delegațiunilor vor dura două săptămâni. Caracteristic este, că s'a hotărât, ca ele să nu țină ședințe publice până atunci, până când s'ar rezolvă provisoriu-lu nu va fi hotărât în camera austriacă. Intr'aceea miniștrii comuni nu se vor gena a desfășura nouele lor pretensiuni cuprinse în proiectul de buget comun. Cu patru milioane se vor ridica și anul acesta cheltuelile, toate, se înțelege, în contul cerințelor celor mari privitor la pregătirile militare.

Ministrul de externe conte Goluchowski va face esposeul său, care, de astă-dată, se așteaptă cu mult interes în lumea politică și diplomatică, fiind-că Goluchowski se reîn-torce tocmai acuma dela Monza și va trebui să se pronunțe și cu privire la visita monarhului nostru la Petersburg și la vizitele dela Budapesta.

Cu toate acestea tot interesul se va concentra nu asupra lucrării delegațiunilor, ci asupra celor ce se vor petrece încă de acum încolo în camera austriacă. Avé-va vre-un efect atitudinea conciliantă ce cu totul pe neașteptate a luat-o contele Badeni față cu obstrucțiunii nemți?

Se vorbește, că nu numai din partea ministrului președinte, dér chiar din partea Cehilor s'ar căuta o împăcare cu Germanii. Acestă scire are lipsă încă de confirmare, mai ales, după-ce foile de frunte cehice au criticat destul de aspru atitudinea lui Badeni, care s'a folosit de un ton pré conciliant, ba chiar rugător față cu obstrucțiunea.

Una însă este neîndoios. Guvernul împreună cu unele personaje însemnate ale majorității, își dau toate silințele spre a îndupleca pe Germanii de a primi cel puțin un „armistițiu momentan”, cum l'a nu-

mit contele Badeni. Insu-și vicepreședintele Kramarz (ceh) să fi intrat în tratări cu unul din șefii obstrucției asupra cestiunii, cum s'ar pute rezolva în mod pacific cestiunea limbei în Boemia.

Curentul acesta de liniștire și de mulcomire are ca devisă de a nu lăsa, ca Ungaria să triumfeze față cu slăbiciunea Austriei în afacerea pactului și nu se pôte nega, că devisa, cu totă înverșunarea ce domnesce în taberele din opoziția și majoritate, este mult băgată în seamă în Austria de toți, fără deosebire.

Dacă efortările, ce se fac în direcția arătată de către guvern și cerurile lui vor avé vre-un succes, este îndoios. Totuși pare că nici acum n'au încetat speranțele optimiste, cari predic, că la începutul săptămânii viitoare vor începe éráși desbaterile asupra provisorului, în urma raportului comisiei bugetare, și că muncind în ședințe de noapte, vor isbuti a face să se primescă până la sfârșitul unei provisoriu-lu și acesta să pótă trece deja în zilele prime ale lui Decembrie și prin camera seniorilor (herren Haus).

Se mai speră, că paralel cu acesta se va pute discuta în ședințele de zi și propunerea lui Dipauli privitor la ordonanțele de limbă, față cu care s'a pronunțat și guvernul Badeni în mod simpatic.

C'un cuvânt, optimismul alături cu cel mai mare pesimism, caracterizează situațiunea incurcată a dualismului, din care Ungurii așteaptă cu nerăbdare să pótă profita éráși ceva.

Polemica dintre Banffy și Sturdza.

„Drapelul” organ național liberal, vorbind de incidentul cunoscutei scrisori Bucureștine publicată de „Național-Zeitung” cu observarea; că-i vine dela o persoană bine informată și de răspunsul și comentariile ce i-le face oficiosul unguresc „Pester Lloyd”; — îl apreciază în următorul mod:

„Dacă considerăm, că în dîsa sorisóre se spune, că „retregerea d-lui Sturdza ar deschide Rusiei drumul spre Balcani, Dunăre și Carpați” și că nici un alt prim-ministru român nu va păstra o atitudine atât de rezervată în chestia națională, ca d-l Sturdza”, se va înțelege, că în realitate discuția dintre „Pester Lloyd” și „National-zeitung” este o polemică dintre d-nii Banffy și Sturdza.

„D. Sturdza amenință guvernul ungur, că în cas când nu vor înceta cu persecuțiile contra Românilor din Ungaria, România va trece de partea Rusiei în cas de mobilizare.

„Ér d. Bánffy răspunde, că această amenințare nu va avé nici o influență asupra politicii ungare, ci va slăbi numai încrederea Tripliei în România.

„Éta dér că, după totă umilirea pe care am suferit-o dela impertinența unghurescă, nu ne vom alege nici măcar cu o poziție internațională sigură.

„Prudență politică!”

Delegațiunea ungară va ține mâne în 17 Noembrie, ședință. În ședința acosta se va stabili programul lucrărilor, avându-se în vedere desbaterile din Reichsrath asupra provisoriu-lu pactului. Acosta este de a-se înțelege așa, că pe timpul cât vor dura în parlamentul din Viena desbaterile asupra provisoriu-lu pactului, membrii delegațiunilor vor lucra numai în secțiuni. Ședințele publice se vor deschide numai după votarea provisoriu-lu, ceea-ce se crede, că se va întâmpla pe la începutul lui Decembrie o.

Contele Goluchowski își va face esposeul și de astă-dată în delegația ungară. Delegația — după cum e informat „Bud Hirap” — va vota încredere lui Goluchowski, pentru că a contribuit în mod decisiv la splendidele rezultate, ce li-a avut visita împératului german în Budapesta.

De altă parte „Magyarország” e informat, că în delegațiunile se va pune pe tapet și cestiunea română în legătură cu visita regelui Carol în capitala ungară.

Glasul unui veteran.

Primim dela veteranul nostru luptător Avenție Severu următorul articol:

Gazeta nemțescă din Brașov a Sașilor verđi, seu progresiști naționali, are în Nr. 254 din 4 Noembrie un articol de fond, cum nu au mai avut nici-odată Sașii față de Români*).

Acel articol culminează în împăcarea Sașilor, Șvabilor și a Nemților din Ungaria, Banat și Transilvania cu Români, așa că făcând acestea două naționalități una a patra parte și jumătate din populațiunea Hungariei împreună cu Sârbii și Croații, 6 din 10 părți, și înțelegându-se frățesce cum au de a se înțelege cei asupriți și amenințați în existența lor etnică și națională, să alégă pentru dieta dela Peșta deputați naționali progresiști.

Așa formând una majoritate în acea dietă să aducă legi pentru toți, nu numai pentru poporul cel ales al lui Israel cu frații și fărtații din Caucaș — ceea ce ar fi nu numai frumos și demn de lăudat, dér și bine, însă, după părerea noastră a bătrânilor, bine numai la părere.

Combinând scriptele compatrioților „verđi” din gazeta nemțescă dela Brașov, cu cele ce se petrecuseră zilele trecute la Arad sub presidenția, seu cu conlucarea părinților Lucaciu și Mangra, mai adăugând și fama ce se colporteză pe la noi și se spune numai la urechiă, cum-oă e vorba să se oărá din nou Conferența națională de bărbați aleși din toate părțile Ungariei și Transilvaniei, ne vine a crede, că boerii némurilor, în cari Scriptura ne spune, că nu este mântuire, vędând, că pe calea, pe care au mers de 50 ani, nu pot să iasă la căpătăiu și că toate cordele câte le-au făurit în acest timp, s'au muiat și nu mai pot suporta povara cea grea, ce au încărcat-o ei pe carul statului — vor să apuce pe altă cale, și întocmai ca în 1860, după eșitul înaltei diplome Impéretesci, până în 1867 când apucară călare, încep a ne îmbéta cu promisiuni de frăție și libertate numai și numai să ne vadă scoși din pasivitate și duși de bună voiă, după hotări-

*) Este un articol reproduc din „Allg. Blaetter” ce apare în Berlin; l'am publicat în Nr. 242 al „Gaz. Trans.” Red.

rea unei conferențe naționale românesol, la dieta din Peșta.

Cel puțin eu nu pot presupune și crede, că părintele cel ras dela Șişesol a mers neprovocat și neplătit seu îndemnat de cine-va, — fiă acel cine-va Banffy, seu Sturdza, prin întervenirea marelui diplomat Brote, — la Arad ca să se puce cu Mangra.

Fiă cum va fi, una e bine, că Nemții cei mai tineri au început a-se convinge de necesitatea de-a merge mână de mână pe o cale cu noi.

Trebuie numai să se discute, care e calea cea adevărată, cea mai scurtă și mai corespunzătoare, ca să ajungem a pute fi priincioși pentru tripla alianță, ca să ne putem apăra, să nu ne înghiță colosul dela Nord, de care, cred eu, că nu prin forță, ci numai prin bunăvoință vom pute scăpa.

Se prea înțelege, că cei dela Gazeta nemțescă din Brașov d'impreună cu cei ce se consultară la Arad, cred oă: calea singură posibilă de făcut și străbătut e calea care duce la Peșta.

Eu însă și cu mine mulți alți bătrâni credem, că această cale e greșită, și că atât compatrioții Sași, Nemți și Șvabi, cât și Români, cari vor merge la Peșta, la Peșta se vor îneca.

E peste puțină, ca fiind cine-va ministru, secretar de stat, comite suprem, președinte de tribunal, seu chiar și numai un jude cercual, după cari posturi la mulți ambițioși și leneși le lasă gura apă, să nu se maghiarizeze în a doua și a treia generațiune.

Esemples sunt odiose, dér ceea ce prindem cu mâna, e mai sigur, decât teoria.

Să luăm a mână cartea Cavalerului Pușcariu, să vedem cum s'a făcut din Mailatu—Majlath; din Cornişiu, adeoc: pădure de corni — Kornis; cum s'au maghiarisat până în zilele noastre familiile Demetriu Moga, Lazar, G. Domsia în Domzsa la Georgesci lângă Clușiu.

Ce sunt Halereceii, Rauberii, Maurerii etc., etc. de astăzi și ca mâne Zay va fi Zej. și Wolf Farkas, decât nu ei, de sigur copii lor.

Maghiarii sunt violenți și cuprinđători, nu putem trăi cu ei și între ei, decât nu ne dăm după păr, acosta e o experiență lungă și tristă. Cei ce cred, oă vor pute rezista, se înșelă, nu cunosc natura și aplecările respectivelor popóre și anume ambițiunea Maghiarilor și servilismul Sașilor etc. și a celor mai mulți Români, cari cred, că nu pot, âmbra pe piciorle lor.

Despotismul și centralismul lui Bach, Schwartzenberg și Schmerling a fost față de Maghiari mai mare și mai greu de suportat, decât al guvernelor maghiare față de noi. Cu toate acestea nu am vędut, n'am auđit nici pe un Maghiar intrând în vre-o prăvăliă, seu căroiună, ce le țineau Nemții, vorbind nemțesce, și decât erau nevoiți a alerga pe la funcționarii publici cum le diceau ei în batjocură „Bezirkerei”, a ferit sântul să scotă o vorbă nemțescă, și decât nu se putea înțelege cu funcționarii publici în unguresce, o da și lua pe românesce, în care limbă erau Maghiarii superiori Nemților, Boemilor, Poleoilor și Evreilor botezați și nebotezați din Bucovina și Galiția.

Acosta purtare neînduplecată a Maghiarilor față de nemaghiari o consider eu,

oa o deosebită însușire a rasei lor, care noi Românii, Nemții și Sașii nu-o avem, oi cu cel mai amărit oismar, comerciant s'eu căruimă o dăm pe „kérém allasan“, și mâncând, bând și plătind cu bani buni, ne aservim fără a ne trece prin minte ceea ce facem.

Mai mult. Cunosc mulți Români, doctori, avocați, proprietari, cari chiar afectează vorbind *studio* maghiarese și între ei. Dără cocônele, nevestele și fiecele lor? Să te ferescă D-șeu să nu le auți, că ți-se strică pofta de mâncare și încep să-ți urască viața.

Credeți, că Maghiarii nu le soiu, nu le văd, nu le cunosc toate acestea? Și dacă da, nu trebuie să ne mirăm prea mult de aroganța, perseverența și nerușinarea lor! In contra jugului care-l luăm și purtăm de bună voie nu avem drept a ne plânge. Dacă guvernele maghiare au introdus rënd pe rënd limba maghiară în toate oficiile și afacerile lor, noi ne plângem, injurăm, protestăm, dăr în comerțul liber, ce-l avem cu ei în toate țările, pentru-oe nu ne folosim de dreptul nostru, de limba noastră, pentru ce și nesocind bine ungurese ne silim să vorbim ungurese? Până și simpli săteni își supun, că d'eu ei sunt dela Szászvaros, dela Besztertze, Szasz-sebes—dela Kolozsvár și Eketehalom. Și ce întrece totă măsura și te pune în uimire, dacă se găsesc vre-un radical care are curajul și conștiința de demnitatea sa și cere o friptură, un pocal de vin etc. în românește, e tratat de ultraist, de fanfaron, de extravagant.

Nu e așa, că mergem bine și avem să ajungem egal îndreptățiti, să ajungem națiune politică cu „alazatos szolgaja.“?

Dăr să lăsăm acestea bagateluri la părere, însă adănc tăietore în viața privată și publică. A fost pôte pré mult, că le-am indigitat, voină a trage atențiunea tinerilor generațiunii să se ferescă de ceea ce noi nu ni-am scuit feri. și astăzi chiar voină a fi radicali și a ne ține tari în poziția ce-o luăm, ne ia gura pe dinainte și ne pomenim că „besadum“ în limba lui Arpad.

Să vedem, ce și cum se facem, oa să ne fiă existența etnică și națională asecurată. Prima regulă a vieții e „nosce te ipsum“, adică să ne cunoștem noi pe noi, să ne studiam aplecările și puterile și să ne convingem, că dela Tisa până la Carpați suntem o masă compactă și în privința acesta suntem adversarilor rasei și existenței noastre superioară, și că nu noi, oi adversarii noștri trebuie să umble după amicitia, după bună voința noastră. Ei au țără! Ei au guvernii, ministerii, miliția. Ei au viața alor noștri, banii și totă averea noastră în mâna lor.

Ei, dăr cine are ceva, fiă țără, fiă moșia, prăvălia, economiă, cată să-o conserve.

Pot ei ôre conserva tot ce au fără brațele, fără concursul nostru pecuniar și de sânge al fiilor noștri?

Unii vor răspunde da, eu însă voi dice ba, și voi inchide ochii convins, că ba....

Nu stăm noi așa de rău, cum se crede în general. Și oa să ne convingem cu toții, că nu stăm așa de rău, cum se crede și afirmă, să facem o întrebare. Să presupunem, că mâne, poimâne. Turoul s'eu Rusul ocupă Hungaria și Transilvania, și o administră cu generalii și ômenii săi. Ce face legiunea de funcționari maghiari, cari trăesc ațăți din banii noștri, din bugetul statului în a-oest cas? a rămas lăhănită, leșinată, perind de fôme. — Ce facem noi? Am schimbat jugul maghiar cu cel turcesc s'eu rusesc, plătim tot acele dări și impozite și incolo rămânem cum suntem: tot omul cu moșia, cu prăvălia, comerțul și tréba sa, nu pierdem nimic, fiind-oe de pierdut nu avem nimic.

Dacă stăm așa, și în adevăr așa stăm, atunci ce ne arde să alergăm, să ținem conferență pentru-oe așa și-ar plăcă lui Banffy ori chiar lui Sturdza?

Gubernul maghiar cunoșoe durerile și dorințele noastre, noi bărbați constanți fiind

dela acele nu ne putem abate, nu vrem să abdicem și schimbăm o iotă.

Prin urmare, dacă gubernul s'a convins, cum-oe fără concursul nostru al naționalităților nu pôte să-o mai ducă, are mână liberă, schimbă, modifică legile câte nu ne convin nouă, voteze câte-va milioane și pentru institutele de cultură ale noastre, ale Sașilor, Serbilor, Slovațiilor; aplică la toate posturile, care vin în vacanță Români, Sași etc. și atunci vom puté sta de vorbă...

Dacă le este așa de mult celor ce conduc politica triplei alianțe de-a împăoa aceste două popóre și a forma din pepturile lor un zid potente pentru susținerea păcii de toți dorită și tuturor binevenită, atunci vadă, ce vor face. Dăr trebuie să le spunem și lor și celor ce ar căuta să se pună în serviciul lor, să fiă unéla lor, verdeși românește, că fără egala îndreptățire întru toate nu ne mișcăm.

Am fost înșelați la 1700, când am primit Unirea; am fost înșelați în 1848, creșând mulți dintre noi promisiunilor lui Kohut și aseolilor lui. Soim cum acest diotator și gubernator al Hungariei în culmea puterii sale a trimis pe deputatul Dragoș, oa să mijlocescă armistițiul și depunerea armelor în Munții apusenii și că tot acel Kohut pe de altă parte a însăroinat pre majorul Hatvani, că după-oe vor depune muntenii Ianului armele, să între, să taie, să ucidă și prindă pre toți conducătorii Românilor, predându-i în mâna guberniului, care va sci pre oine să spëndure și pre oine să egrățieze.

Dacă regele Carol și omul de încredere al s'eu nu le soie, s'eu nu vrea a le crede acestea, noi le-am prins cu mâna, noi le-am simțit, Dragoș a fost uois drept victima zelului s'eu și încrederei ce a avut'o în Kohut și gubernului maghiar.

Nu voim împăoare cu gubernul maghiar fără garanții, eră garanția cea adevărată e independenta, autonomia Transilvaniei cu părțile adnexă. Abdică de pofta de a fi singuri stăpâni peste Ardeal și noi toți, Români, Sași vom fi cu ei, vom fi avangarda corpurilor de armată, contra ori-cărui ambițios, care ar râmni la țera noastră și ar cuteza a-o ataca.

Când va fi recunoscută și pusă în practică autonomia Transilvaniei și această fortăreță naturală va avé gubernul, finanțele și toate deregătoriile cum le-a avut până la 1848, și dela 1849 până la 1866 înocoe, atunci noi, noi, Nemții și Sașii nu ne vom mai teme limba și existența și securi despre acestea fiind, ne vom pune toate puterile pentru prosperarea țăriișorei noastre, a întregii Austro-Ungarii și a înaltei dinastii.

Termin reproducând țisele unui preot român dela noi: Una miie de ani am trăit cu Maghiarii, cu bine ou rău, ne-am certat, hărțuit și bătut ou ei împreună și contra lor, și nu am perit, dinpotrivă ne-am înmulțit și ne-am întărit; mai putem trăi una miie s'eu două și nu ne vom prăpădi, oi vom trăi și ne vom spori ca și până acum.

Indată însă ce vom merge la Peșta ne-am subscris sentința de mörte, pentru-oe ce dă omul de voiă bună din mână, nu mai are drept de-a lua înapoi.

Aceste sunt cuvinte de aur pronunțate de părintele amintit. Săuțiilor părinți Metropoliți, Episcopi, Protopopi și preoți, subscriețiile toți și noi buni credincioși Vă vom săruta mânilé și Vă vom mulțami rugând și pe Lucaciu și Mangra să se opréscă din calea pre care au plecat.

Brașov, 9 Noemvre 1897.

I. A. Severu.

In penibila cestiune a fondului pentru monumentul lui Iancu publică „Budapesti Hirlap“ dela 14 Noemvre o nouă corespondență datată din Sibiu. In această corespondență se spune, că: „Tit Liviu Albini noi după al doilea termin de 20 țile, ce i-s'a dat, n'a putut să presente banii, oi a cerut un nou termin. Acest termin însă nu i-s'a dat, oi respectiva autoritate administrativă, fiind convinginsă, că aici sunt semne evidente de-

defraudare, a predat actele în cestiune procuraturii reg., ca să pornescă cercetarea criminală în contra lui Tit Liviu Albini“.

Corespondentul fôiei unguresci arată și motivele, cari au îndemnat pe autoritățile administrative să predea afacerea pe mâna procurorului. Se soie adică, că autorităților administrative a fost prezentată oa din partea lui Slavici o adevărință, subscrisă de el și încă de Eugen Brote oa martor. In acea adevărință, datată din Noemvre 1894, Slavici recunoscea, că din colecta pentru monumentul lui Iancu se află la el 3500 fl. v. a. „Tribuna“ publică însă țilele trecute o scrisore a lui Slavici datată dela 24 Martie v. a acestuia an și alta a lui Eugen Brote, datată dela 5 Aprilie n. o. Ca răspuns la somațiunile, ce li-s'au făcut din partea Redacțiunii „Tribunei“, Slavici în scrisorea amintită se mulțamesce a declara simplamente, că el „nu soie absolut nimic despre svonorile răspândite în ceea ce privesce sumele adunate pentru un monument la mormântul lui Iancu“. Adaugă însă, că el încă „este interesat a sci, ce se soie și ce se crede în chestiunea banilor adunați pentru monumentul lui Iancu“, dăr de bani nu face nici o amintire, ca și cum nici n'ar avé soire despre adevărința semnată de d'ensul în 1894.

Răspunsul dat de Eugen Brote a fost mai clar. El a declarat, „că n'a primit nici o sumă din colecta din cestiune“.

Aceste răspunsuri ale lui Slavici și Brote, asemănate ou adevărința subscrisă de ei în 1894, au făcut pe autoritățile administrative — cum spune corespondentul lui „Bud. Hirlap“ — să bănuescă că-i vorba aici de-o defraudare și din cauza asta au predat afacerea pe mâna procurorului, ca să începă cercetarea criminală!!

Din Bucovina. Se telegrafază „Patriei“ din Suceava (Bucovina):

„In urma conclusiunii consiliului școlar al țării din 25 August a. c., s'a desființat eri în Suceava, șoola de fetițe, de șese clase, înființându-se o șoolă de fetițe, germană, cu patru clase, și una română cu două clase. Șoola de băieți de patru clase, s'a înlocuit prin una germană de trei clase și una română de o clasă. Germanii au pierdut, dăr Românii n'au câștigat nimic. Indignațiunea e generală. Nefiind întreat în cestiunea acesta, comitetul comunal a protestat la guvernul țării, contra acestei volnicii, care denunță din nou pornirea dușmănosă a consiliului școlar față de instrucțiunea națională și justele noastre postulate“.

O adunare de învățatori oprită.

Fiind vorba de oprirea unei adunări, e de prisos să mai spunem, că e vorba de-o adunare românească, căci numai adunările românești sunt lăsate la liberul arbitriu al autorităților, cari le permit când vréu, le opresc când vréu, ba le asaltéză chiar și cu gendarmii, dacă așa le vine cheful.

La Lissa, în comitatul Făgărașului, a fost convocată pe Dumineca trecută, 2 Noemvre v., adunarea generală a Reuniunii învățătorilor români gr. or. din districtul Făgărașului al Archidiecesei transilvane. De decă de ani această Reuniune, ca și toate reuniunile învățătorilor noștri gr. or., au putut să funcționeze neimpedecate, căci ele își au organismul lor basat pe statutul organic, fiind recunoscute de stat. Astă-dată însă solgăbiréul Herszenyi dela Făgăraș s'a oprit a se ține adunarea pe cuvânt, că statutele ei — statute aprobate de forul suprem bisericesc — nu sunt aprobate și de ministrul unguresc de interne. Solgăbiréul, într'o hărțiă adresată d-lui protopresbiter și președinte al reuniunii, Iuliu Dan, amenință chiar, că în cas, dacă adunarea totuși s'ar ține, el va procede „cu totă asprimea legii!“

Despre cele ce au mai urmat în cestiunea acesta, étă ce i se scrie „Tribunei“:

In urma acestei volnicii brutale, prin care este amenințată de-a fi împrăștiată ou forța o adunare pur pedagogică, d-l Iuliu Dan, președintele reuniunii, a făcut demersuri la vicișpanul. Acela a recunoscut validitatea statutelor și a dis, că intru adevăr nu e cas de oprire. Cu toate acestea el n'a voit să întrevindă, oi a recomandat un recurs telegrafic la ministrul.

D-l Dan a dat o lungă depeșă la ministrul de interne, arătând cum reuniunea a funcționat atâția ani neconturbată și a ținut atâtea alte adunări, și a solicitat să îndrumeze pe solgăbiréul voinicos la respectarea libertăților cetățenesci. De Vineri și până Duminecă ministrul n'a răspuns nici un cuvânt.

Vestea despre oprire s'a lătit, producând un resens profund în întreg ținutul, dăr adunarea de fapt nu s'a ținut.

De-oamdată nu se soie, lucrat'a ôre Herszenyi de capul s'eu, din ora profundă ce o are față de tot ce-i românesc, ori la ordinul secret al guvernului.

Să bănuescă însă, că aci guvernul este vinovat. Tăcerea lui îndelungată confirmă bănuiala și se crede, că avem a face ou un plan de nouă atentat asupra autonomiei bisericesci-școlastice a metropoliei române gr. or. Fireșoe, că atunci conflictul dintre reuniune și solgăbiréul din Făgăraș se preface într'un mare conflict între guvernul maghiar și metropolia română.

In scurt se va afla, dacă ministrul aprôbă, ori dăr' reprôbă pasul organului s'eu din Făgăraș, și până atunci însă volnicia oomisă rămâne o volnicie revoltătoare, care ilustréză stările din Ungaria.

In toate statele civilizate, să nu dicem culte, șoola și învățatorii sunt sprijiniți în nișințele lor de cultură și progres. Numai în țera ungerescă se pôte, ca autoritățile statului să prigonescă aceste instituiții și să impedece ou forța brută aceste porniri culturale — pentru-oe sunt românești.

Visita ministrului Goluchowski la Monza.

Lui „Pol. Corr.“ i-se scrie din Roma, că visita ministrului comun de esterne contele Goluchowski la Monza, a lăsat amintiri fôrte plăcute. Ministrului i-s'a făcut primire cât să pôte de căldurosă. Regele Umberto a ospătat eu cea mai mare dragoste pe Goluchowski, de asemenea și regina Margareta i-a dat o deosebită atențiune și i-a câștigat numai decăt simpatiiile.

In urma acestei vizite — continuă oficiosa — și în urma atingerii personale ou părechea regală, ou Radini și ou Visconti Venosta, raportul dintre Italia și Austro-Ungaria a devenit și mai intim. La decursul plăcut al întrevederii a contribuit mult și aceea, că a fost de față și ambasadorul italian Nigra. In urma acestei vizite în Italia a rămas impresiunea, că legăturile de amicitia și cordialitate între Austro-Ungaria și Italia a devenit și mai strinse și alianța triplă a câștigat eră-și de nou o întărire și mai mare.

SCRIRILE DILEI.

— 4 (16) Novembre

Grăția complectă. Sub titlul acesta publică „Tribuna“ o telegramă din Clușiu trimisă de d-l Andrei Baltez, în care acesta îi comunică, că e grațiat și de cele 5 luni temniță ordinară, pedepsă ce i-s'a diotat în ultimul proces al „Tribunei“ pentru Mehadica.

Studentii universitari din Iași au hotărât să începă o serie de conferențe în Moldova asupra cestiunii naționale. Pentru acest scop au ales un comitet național de studenți. Prima conferență se va ține la Piatra-Neamțu.

Universitarii români din Viena s'au adunat într'una din serile trecute pentru a face canosință mai intimă. Erau împreună

studentii români din Transilvania, Ungaria, Bucovina, Basarabia și România. S'a luat hotărârea, ca să se continue cu activitate lupta în cestiunea națională. Deputatul român bucovinean Dr. G. Popovici a salutat pe studenți printr-o telegramă, în care își exprimă dorința, ca membrii noi să întărească falanga luptătorilor decisi.

Adunare de țărani în Viena. Duminică la 14 Noembrie n. s'a ținut în Viena o mare adunare a țărănilor din Austria. Scopul adunării a fost ocrotirea intereselor poporului și apărarea lui contra exploatareii streine. La adunare au luat parte o mulțime de deputați opoziționali; dintre membrii majorității n'a fost de față decât deputatul român din Bucovina Dr. G. Popovici, care luând cuvântul a declarat, că țărâna română, pe care o reprezintă el, aderă și participă și ea la această mișcare, însă își rezervă libertatea acțiunii.

Nouă bancă în București. Mai mulți membri ai Ligii culturale, au decis Sâmbătă seara, definitiv înființarea unei bănci cu numele „Banca Poporului“ c'un prim capital de 200,000 lei, pe acțiuni nominale de 50 lei. Director executiv al „Băncii Poporului“ a fost desemnat d-l Chr. Staiocovic. Membrii fondatori sunt d-nii M. Vlădescu, Ionel Grădișteanu, Aurel Popovici, Ulpia Hodoș, Virgil Popescu, Tălășescu, Delavrancea, Periețeanu-Buzău, etc.

Eternizarea atacului din 30 August 1877. În München se lucrează actualmente la un tablou, care va eterniza atacul dela Grivița din 30 August 1877. Toți comandanții și ofițerii de toate trupele, cari au luat parte în acel atac, vor trimite pictoriilor din München fotografiile lor.

Nouă cancelariă advocațională. D-l Dr. Nicolae Șerban face cunoscut, că și-a deschis în Făgăraș cancelariă advocațională în casele proprii.

Febra tifoidă în București. Din cauza lăptirii acestei bôle direcțiunea serviciului sanitar a cerut pentru combaterea ei a se lua măsuri rigurose. Toate direcțiunile școlilor publice și private au primit circulara ministrului de instrucție prin care se face cunoscut închiderea școlilor. Durata suspendării cursurilor nu este fixată. Școlile private ca internat trebuie evacuate de elevii interni cel mult în 36 de ore. Alături s'au lipit pe zidurile orașului afișe, în care consiliul de igienă publică al Capitalei publică instrucțiuni sanitare în contra febrei tifoide.

Nou președinte al „Kulturregylet“-ului a fost ales contele *Béla Akós*, membru pe viață al camerei magnaților și ramura unei vechi familii secuiesc.

Archiducesa Stefania decorată. Țarul Rusiei a decorat pe archiducesa Stefania, văduva moștenitorului Rudolf, cu ordinul rusec „Caterina“ în diamante.

Afacerea Dreyfus. Sensaționala afacere Dreyfus, a nenorocitului căpitan din armata franceză, osindit pentru trădarea de patriă — se pare, că va fi de nou resuscitată. „Figaro“ din Paris publică știrea, că trădarea pentru care a fost osindit Dreyfus, n'a comis-o el, ci un ofițer, care staționa lângă Paris, și care pentru legăturile lui bănuite, a trebuit să iasă din armată. Ofițerul acesta era foarte cunoscut în societatea din Paris, avea legături cu cele mai distince familii parisiene. Sunt dovedi, că ofițerul acesta este subscriitorul aceluși document, în urma cărui a fost osindit Dreyfus. „Liberts“ dice, că descoperirile lui „Figaro“ privesc pe căpitanul de artileriei Louis de Rougement, care în 1896 s'a rețut din armată ca comandant de companie.

Cunună. D-l *Valeriu Ionică* din Predeal și d-ra *Maria Reit* din Bran se vor cunună Duminică viitoare, 21 Novembre n., la orele 11 a. m., în biserica română gr. or. din Bran. — Urâm fericire tinerei părechii!

Un rar fenomen. Din Verșet se anunță, că în 13 l. c. seara la 8 ore s'a vădit acolo un fenomen foarte interesant și unic în felul

său. Pe orizont s'au vădit 9 rațe puternice în direcțiune dela Nord spre Sud. Acest fenomen s'a putut vedea până seara către 10 ore.

Bunuri dobândite pe nedrept. Pe timpul războiului Crimeei, doi soldați ruși, din serviciul de tren și echipage, au furat, cu ocazia unui transport de bani, o geantă conținând 70,000 ruble în aur. Ei fură condamnați la de portajie în Siberia, dar nu s'a putut găsi suma furată. Unul din condamnați pretindea, că ar fi încredințat fiului său locul unde îngropase banii. Secretul acestei ascunzătorii se transmite din generație în generație. Acum câte-va săptămâni, nepotul hotului, obținut dela guvernatorul ținutului Saratocă învoierea de a face săpătură. Sforțările sale fură încoronate de izbândă. Săpând pământul a dat la lumină un sac de piele, conținând cele 70,000 ruble. Din nenorocire, e probabil, că cu totă prescripția, va trebui să împartă această sumă cu guvernul, deoarece acestea sunt dispozițiile legii în privința comorilor.

Concertul filarmonic de Joi seara ce s'a dat și în amintirea de 50 de ani dela morțea lui Mendelssohn, a fost în totă privința foarte reușit. Public ales și mult era de față, er executarea programului eminentă.

Cele dintâu două numere, concert-overtura opul 27 și Simfonia A-dur. embe pentru orchestră, au fost din compozițiile lui Mendelssohn. Cea dintâi își reprezintă marea liniștită și îngăna jocul linelor unde, er a doua e o impletitură de melodii, cari apar, se depărtază și se ivesc erăși pentru ca la urmă să se pierdă în infinit. O prea plăcută și frumoasă surprisă ne-a oferit punctul 3 din program. Grieg, marele compozitor norvegian, care cu deosebire în timpul din urmă s'a făcut mult iubit de lumea musicală prin „Suitele“ sale pentru orchestră.

Suita „Peer Gynt“ pe care a compus-o Grieg la o dramă a lui Ibsen, este o compoziție pe cât de reușită pe atât și de frumoasă. Cele patru puncte ale Suitei sunt fermeoătoare, cu deosebire cele 3 din urmă. Jocul Anitrei e superb, misterios și feeric, er finalul te conduce într-o lume necunoscută de cobolți, cari încântă cu jocurile lor vesele și vii. O deosebită simpatie a arătat publicul față de această compoziție a lui Grieg, făcând prin aplauzele sale să se repeteze punctul ultim.

Mult clasicul Beethoven cu a cărui Simfonie Nr. 1 în C-dur s'a încheiat Concertul, e mai greu de înțeles ca ceilalți. Această compoziție cuprinde un joc de sentimente, bucuria, melancolia, visul dulci și veselie la culme, care cu deosebire se observă în strălucitul final.

Felicităm eminenta orchestră a societății filarmonice de splendidul ei succes, er în special pe harnicul ei conducător d-l A Brandner.

Sârbii și Bulgarii în Macedonia.

Intre Sârbi și Bulgari domnesc de un timp încôce raporturi foarte încordate din cauza Macedoniei.

Neînsemnatul succes ce l'au avut miniștrii sârbesi Novacovic și Simici în Macedonia, a iritat foarte mult pe Bulgari. Noile școle sârbesi, cari s'au înființat de curând în Macedonia, au deșteptat în mare măsură invidia Bulgarilor.

Reuniunea - macedonenă a declarat câte-va zile înainte, că în Prilez nu sunt nici patru familii sârbesi, dar în dată-oe s'a deschis școala sârbesă, sute de copii sârbi s'au înscris. În Monastir cercetăz școala 207 copii sârbi în școala sârbesă și în mioul orașel Krusevo 62. Episcopul grecesc din Ochrida s'a turburat așa de mult din cauza aceasta, încât a sfârșit pe acei părinți, cari își trimit copiii în școlile sârbesi.

Sârbii lucrează cu mare stăruință pentru interesele naționalității lor în Macedonia. Și de și sosesc în Constantinopol mulțime de petiții, în cari se cere ridicarea de

școle sârbesi în Macedonia. Comunele Podgorze, Labaviste și Brorovaț vor căpăta cât de curând școle sârbesi.

Din pricina acesta neliniștea în Sofia e mare. Mișcarea culturală sârbesă e privită cu ochi răi. Cu toate că poporul sârbes a fost asuprit de Turci, totuși el n'a renunțat la lupta pentru libertate și la idealul sârbes. Mulți locuitori din Macedonia, cari vorbesc limba bulgară, încep s'o părăsesc și să se folosescă în usul de toate zilele de limba sârbesă.

Etă de ce între cele două popore slave din Balcani, Sârbi și Bulgari, inimicițiile și dușmăniile par ași relua eră-și cursul lor de odinioară.

Anunț literar.

În editura societății literare și tipografice „Apollo“ din B.-Pesta au apărut în cursul anului curent sub titlul: „Igazgatósági tagok jogai, kötelesegei és felelőssége“ („Drepturile, datorințele și responsabilitatea membrilor de direcțiune“) și „Felügyelő bizottsági tagok jogai, kötelesegei és felelőssége“ („Drepturile, datorințele și responsabilitatea membrilor din comitetele de supraveghiere“) de *Alfred Kormos*, două opuri, comentare a legii comerciale, chimate a călăuzi pe membrii direcțiunilor și comitetelor de supraveghiere dela societățile pe acții întru împlinirea drepturilor și datorințelor lor de mare importanță și grea responsabilitate. Ambele aceste opuri au fost apretiate la timpul său de întreaga presă maghiară, chiar și de foi specialiste, cât se poate de favorabil.

Având aceste lucrări însemnătatea lor și pentru noi Români și anume numai în special, pentru membrii din direcțiunile și comitetele de supraveghiere dela număroșele noastre societăți pe acții, cari pot afla în ele tot ceea ce trebuie să știe despre drepturile și datorințele împreunate cu funcționarea lor, ci și pentru cei ce voiesc să înființeze societăți pe acții și în genere pentru toți aceia, cari stau în ôrecare legătură cu atari societăți, m'am hotărât a-le traduce în românește și anume deo-cândată pe cea mai importantă: despre „Drepturile, datorințele și responsabilitatea membrilor de direcțiune“.

Opul acesta se va estinde pe 10 oole tipar 8° mic și față de originalul maghiar al cărui preț este fl. 2. — va costa numai fl. 1-50, cea ce numai așa-mi este posibil, că institutul „Albina“ m'a asigurat despre purtarea unei considerabile părți a speselor de tipar.

Spre a mă pute orienta asupra numărului de exemplare, ce va fi să tipăresc la timpul său, rog prin acesta pe toți cei ce reflectăz la acest op, să binevoiască a mă înștiința, arătându-mi numele, domiciliul și numărul exemplarelor, la câte doresc să fiă prenotăți.

Observ, că prețul cărții se va plăti numai după aparițiunea ei.

Sibiu, Novembre 1897.

Constantin Popp,

funcționar la institutul de credit și economii „Albina“.

NECROLOG. Dr. Iosif Rednic, medic opidan în Oradea-mare și fisic diecesan, după grele suferințe a răposat în 14 Noembrie n. c. în etate de 50 ani și al 16-lea an al căsătoriei. Il jălesce intristată-i soțig Ida n. Csoka cu fiica sa Maria și alte rudeni. — Fiă-i țărâna ușoră!

ULTIME SCIRI.

Viena, 15 Noembrie. Aici s'a lătit știrea, că votarea provisorului pactului e legată de un ultimatum. În sensul acestui ultimatum, contele Badeni trebuie să facă a-se vota provisoriu până în 20 Noembrie. Dacă acesta nu se va întâmpla, atunci numai decât se vor pune în desbatere în parlamentul ungar proiectele de lege necesare. Proiectele acestea formeză un provisoriu ascuns cu scopul, ca

să amâne încă pe un an legile pactului din 1867, decât acele nu vor pute fi votate în Austria pe cale constituțională, ba chiar și decât în Austria n'ar exista stări constituționale.

Budapesta, 15 Noembrie. Se crede, că contele Ladislau Szapdry va fi numit guvernator în Fiume.

Paris, 15 Noembrie. În cercurile diplomatice se vorbesce, că Franța și Germania au cădut de acord în favorul scutirii intereselor creștinilor din Orient.

București, 16 Noembrie. Aici șosesce știrea, că principele moștenitor al României își va lua reședința de eră în Franța, la Nizza.

DIVERSE.

Femei duelante. O fôia din Madrid spune, că două dame din societatea de frunte de acolo, în urma unui conflict, ce l'au avut între sine, au hotărât a se duela. Una dintre dame s'a apucat să învețe duela la un profesor de sorimă din Madrid. Femeile „secundante“ își dau totă silința să se întemple cât de curând acel duel senzațional, și se crede, că el va și urma încurând, de nu cumva damele „cavaleri“ nu se vor împăca, întelînindu-se prin vre-un oțel său cofetăria. Pe când în toate țările culte bărbații își dau silința a stîrpi mania duelului din societate, femeile, multămită „emancipării“ lor, vor acum ele să ereșcască această nebunie.

Țera soldaților. Napoleon I dise la timpul său, că țera soldaților este Alsația-Lotaringia. Această o afirmă acum șdjarul francec „Gaulois“. Țara aceasta adeoc arată pe besa statistice, că aceste două provincii, Alsația și Lotaringia, dau relativ cel mai mare contingent de ofițeri și generali. Actualmente în armata franceză se află în activitate 62 de generali de origine din Alsația-Lotaringia. Dintre aceștia 21 sunt comandanți de divisiă și 41 comandanți de brigadă. Afară de aceștia, aprôpe în fiă-oare regiment se află ofițeri de origine din Alsația Lotaringia, cari toți sunt buni militari.

Literatură.

A apărut „Istoria lumii“, talmăcită de preotul *Constantin Morariu*, din cartea nemțescă a doctorului *Th. B. Welter* și întocmită pentru folosul poporului român. *Partea întâia:* dela început până la istoria Grecilor cu mapa Asiei. Editura gazetei populare „Deșteptarea“ din Cernăuți. *Prețul 50 cr. cu porto 60 cr.,* seu 1 leu 50 bani. Cartea acesta este întâia Istorie a lumii în limba română și, fiind scrisă într-o limbă populară de tot ușoră, o recomandăm fiă-oării Române. Cu deosebire pentru popor e cât se poate de bine întocmită, fiind însoțită cu explicațiuni clare și ușor de înțeles pentru toți căți știu ceti. Spre a înlesni răspândirea acestei prețioșe cărți și între poporul dela noi, am luat măsură de-a se pute procura de-a dreptul și dela administrația „Gazetei Transilvaniei“.

*

În stabilimentul grafic al d-lui I. V. Sococ din București (Strada Berzii 59) a eșit de sub tipar: **O expedițiune română în Africa**, de *Dimitrie N. Ghica* (Comănești). Este un volum elegant, de peste 200 pag. cuprindând numeroșe ilustrațiuni și 1 hartă. Opul e dedicat de autor Majestății Sale Regelui Carol. — D-l Dimitrie N. Ghica și fiul d-sale au fost cei dintâu Români, cari au întreprins o călătorie în Africa. Raportul amănunțit, ce-l face d-sa asupra acestei călătorii în opul pe care-l anunțăm, este de tot interesul. Un exemplar costă 8 lei și se află de vânzare la toate librăriile din România.

Proprietar: **Dr. Aurel Mureșianu.**

Redactor responsabil: **Gregoriu Malor.**

Cursul la bursa din Viena.

Din 16 Noemvre 1897.

Renta ung. de aur 4%	122.20
Renta de corone ung. 4%	99.95
Impr. cail. fer. ung. in aur 4 1/2%	121.—
Impr. cail. fer. ung. in argint 4 1/2%	100.75
Oblig. cail. fer. ung. de ost. I. emis.	120.40
Bonuri rurale ungare 4%	97.70
Bonuri rurale croate-slavone	97.50
Imprum. ung. cu premii	156.25
Losuri pentru reg. Tisei și Segedin.	139.20
Renta de argint austr.	102.50
Renta de hartie austr.	102.85
Renta de aur austr.	122.90
Losuri din 1860	143.50
Actii de-ale Banței austro-ungar.	951.—
Actii de-ale Banței ung. de credit.	387.—
Actii de-ale Banței austr. de credit.	353.75
Napoleonori	9.53 1/2
Mărci imperiale germane	58.85
London vista	119.75
Paris vista	47.57 1/2
Rente de corone austr. 4%	101.95
Note italiene.	45.20

Cursul pieței Brașov.

Din 17 Noemvre 1897.

Banota rom. Cump.	9.47	Vënd.	9.48
Argint român. Cump.	9.42	Vënd.	9.44
Napoleonori. Cump.	9.52	Vënd.	9.53
Galbeni Cump.	5.58	Vënd.	5.62

Ruble Rusescoi Cump.	127.	Vënd.	—
Mărci gemane Cump.	58.60	Vënd.	—
Lire turcescoi Cump.	10.70	Vënd.	—
Scris. fonc. Albina 5%	100.75	Vënd.	101.75

Nr. 17460—1897.

PUBLI CAȚI UNE!

Socotela cassei orașenești pro 1896 dimpreună cu toate acelușe și rapoartele comptabilității orașenești și a comisiunii revizuirii socotelei se află, în sensul §. 142 al art. de lege XXII din 18-6, în decursul a 15 zile în expeditul acestui magistrat.

Eventualele observațiuni din partea solvitorilor dărei au de a se ascerne în decursul amintitelor zile la acest magistrat.

Brașov, 10 Noemvre 1897.

1422,1—2. Magistratul orașenesc.

Numere singurateice din „Gazeta Transilvaniei“ à 5 cr. se potă cumpăra în librăria Nicolae Ciureu și în tutungeria M. Gross.

WILHELM SCHERG & C-ie.**Depositul fabricei de postav.**

Recomandă pentru **SESONUL de TOMNĂ și ÉRNĂ fabricatele lor din lână curată**, deja recunoscute ca solide, în mare asortiment cu prețuri ieftine ale fabricei.

Precum:

Stofe de modă pentru garnituri de bărbați eșecutate în **Cheviot și Kammgarn.**

Stofe pentru Paltone și Pardesiuri: Palmerston, Chontagnac și Krümer.

Stofe de uniforme, Tricots etc. pentru oficeri și ampioiați.

Postavuri și stofe Loden inpenetrabile, mult mai solide și durabile, ca ori și care stofe din streinătate.

Mare asortiment de diferite Covore, desenuri frumoșe.

Diverse flanele albe, roșii etc. pentru fuste de dame.

PLAPOME din lână curată.

PLEDURI, pentru bărbați și dame.

Ne rugăm de o cercetare cât mai numărósă

1393.12 -12

WILHELM SCHERG & C-ie.

Resturi de stofe cu prețuri foarte scădute.

La prea înaltă poruncă a Majestați Sale
c. și r. Apostolice, a

XIX. Loterie de stat c. r.

pentru scopurile de binefacere ale armatei comune din monarchia.

Acesta Loterie de bani — unica în Austria legal concesionată — constă din 7298 câștiguri în bani gata cu suma totală de

341,684 Coróne.

Câștigul principal:

160.000 Coróne.

Pentru plată câștigurilor garantéză Direcția c. r. a loteriei.

Tragerea urméză fără amânare în 16 Decem. 1897.

Un los costă 2 fl. v. a.

Losuri se capetă: la despărțământul loteriilor de stat în Viena Riemergasse 7, la colectanții de loterie, la oficiile de dare, poște-telegraf și cai ferate, la case de schimb etc.

Planul loteriei pentru cumpărător gratis.

Losurile se vor trimite libere de porto.

Direcția c. r. a loteriilor de stat.
Secția loteriei de stat.

1406. 3—10

Lucrări de legătorie de cărți.**Wilhelm Haydecker**
legător de cărți, și lucrător de galanterii,
Brașov, Strada Porții Nr. 22.

Recomandă Onoratului public dela oraș și dela sate

Legătoria sa de cărți,

ce esistă de 14 ani cu cel mai bun renume și este mult mărită și din nou arangiată cu 9 mașini diferite.

Se efectueșe toate lucrările ce cad în sfera legătoriei de cărți, dela cea mai simplă carte de școlă legată, pâna la cea mai fină legătură de lux în piele, catifea, mătase, pluș, pânză etc. eșecutând cât se pôte de bine și de esact.

Avënd lucrătorii de toate specia escelent pregătiți, acesta legătoria de cărți pôte se eșecute iute și foarte ieftin tot ce se pôte cugeta mai bun în aceste lucrări.

Lucrări de galanterii, passepartout, cartonage etc. în toate eșecutiunile posibile.

Despărțământ deosebit pentru legarea cărților comerciale, protocoșelor pentru autoritați și oficiilor comunale, cu un personal anume instruit pentru acesta; cel mai durabil și cel mai practic mod de legat.

Tipăresce inscripțiuni pe pantlici de cununii și la stéguri etc.

WILHELM HAYDECKER,

legător de cărți,

Strada porții Nr. 22.

8—00

Strada porții Nr. 22**SPIRT** contra Reumatismului.

Premiat cu **diplome** și cu **medaliă de aur** la esoposia din Cairo 1895 și la esoposia de medicamente din Londra 1896. — Analisat de medici și aplicat în spitaturi cu mare succes ca medicament exterior.

Vindecă iute ori și ce vătămăre a corpului, așa ca șoldina, reuma, ischia, astma și altele.

Durerea de dinți și cap, o alină în cinci minute.

Prețul unei sticle cu instrucția folosirei 1 corónă; sticla mai mare 2 coróne 40 fileri.

Depou principal în BUDAPEȘTA la farmacia D. Török József Király-utca Nr. 12 și D. Dr. Egger A. Váci körút Nr. 17, se mai află la toate farmaciile din capitală, și la cele mai multe din provincie cum și la Producătorul:

Widder Gyula,

farmacist S.-A.-Ujhely Nr. 126.

Comandele din provincie se efectueză punctual.

Se află în Brașov la farmacia D-lor Kelemen Ferenz, Ales. Jekelius, Schuster K., Roth V. 1872,17-20.

Numai**pe ómenii****tineri**

Îi intereséză a scii, că **Injecția Orientală** a Dr. BOITON din Paris după întrebuintărea de câte-va zile lecușce și cele mai învechite suferințe. **Oleiu Santal** și **Balsam Copaive** devine de prisos, de órece aceste mijlóce strică stomacul și nu vindecă bóla.

Prețul unei sticle BOITON Injecția 1 florin.

Deposit general pentru Ungaria:

Apoteca ZOLTAN BELA Budapeșta,

V. Grosse-Kronnengasse Nr. 23. (Ecke Széchenyi-platz).

Se află în farmaciile mai mari.

Adresa pentru comande cu posta:
Farmacia ZOLTAN Budapeșta.

3—60